

Zastosowanie różnych krześlisł w rozrodzie sandacza (*Sander lucioperca*)

Mirosław Szczepkowski¹, Zdzisław Zakęś², Stanisław Frączyk³, Bożena Szczepkowska¹,
Michał Kozłowski¹, Iwona Piotrowska¹

¹ Zakład Hodowli Ryb Jesiotrowatych, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

² Zakład Akwakultury, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

³ Handel Export Import Usługi Ogólnobudowlane Stanisław Frączyk

Wykorzystanie sztucznych krześlisł w rozrodzie sandacza (*Sander lucioperca*) umożliwia naturalny behavior rozrodczy tego gatunku, który jako jeden z nielicznych ikrę składa na tzw. gniazda. W badaniach analizowano rodzaj substratu, jego parametry i rozmiar krześlisł. Do budowy krześlisł wykorzystano tworzywo sztuczne, słomę ryżową i kokosową o długości włókien od 2 do 20 cm. Rozmiar testowanych krześlisł wahał się od 60 × 60 cm do 100 × 100 cm. Stwierdzono, że efektywność rozrodu sandacza zależy od rodzaju zastosowanego krześlisła (substratu do złożenia ikry). Nieprzydatne okazały się krześlisła z tworzywa sztucznego, na których złożona ikra pleśnieniła i szybko obumierała. W przypadku słomy ryżowej i kokosowej decydujące znaczenie miała długość substratu (żdzbeł słomy). W krześlisłach o długim substracie (około 20 cm) ikra była rozproszona na całym krześlisłku, zarówno w płaszczyźnie poziomej (na dużej powierzchni krześlisła), jak i pionowej (wzdłuż poszczególnych wiązek słomy), co pozytywnie wpływało na rozwój i przeżywalność ikry.

W przypadku rozmiaru krześlisł stwierdzono, że najczęściej dotychczas stosowane rozmiary (60 × 60 cm) są zbyt małe dla dużych samic sandacza. W przypadku ryb o masie ciała > 3 kg znaczna część składanej ikry znajdowała się poza krześlisłkiem, to jest na dnie lub nawet na ściankach basenu tarłowego. Przy zastosowaniu krześlisł o wielkości 100 × 100 cm takich negatywnych skutków nie obserwowano. Nawet największe samice (o masie ciała do 8 kg) rozmieszczały całą ikrę na krześlisłku, głównie w jego środkowej części. Wydaje się zatem konieczne, przynajmniej w odniesieniu do dużych ryb stosowanie większych krześlisł. Należy tu jednak zwrócić uwagę na konieczność nieco innej konstrukcji takich krześlisł, ponieważ po namoknięciu krześlisła znacznie zwiększają swój ciężar i są potem bardzo trudne do przeniesienia np. przed wykluciem larw.

Badania wykonano w ramach tematu statutowego nr S-028 Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie oraz projektu RPMA 01.02.00-14-5618/16